

Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет міжнародних відносин
Центр міжнародної безпеки та партнерства
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
Навчально-науковий інститут психології та соціального захисту

**ТРАНСКОРДОННА БЕЗПЕКА:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ, СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИЙ, ГУМАНІТАРНИЙ ТА
ЕКОЛОГІЧНИЙ ВИМІР**

Міжнародна науково-практична конференція

21 квітня 2017 року

Львів – 2017

Беззаперечним залишається той факт, що тільки збалансоване володіння наставником кожною з компетентностей забезпечує якість і тривалість стосунків у парі. Щоб відносини між наставником і підопічним були ефективними та допомогли дитині з інтернатної установи соціалізуватися, наставнику потрібно постійно саморозвиватися та вдосконалювати власні компетенції.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» щодо наставництва.//[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1504-19>
2. Касьянова Д. Наставництво: плюси і мінуси / Д. Касьянова // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gazeta.dt.ua/SOCIUM/nastavnictvo-plyusi-i-minusi-.html>
3. Тренінговий курс «Тренінг з підготовки наставників для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» / Укладачі Є. Смаль, І. Сацюк, Ю. Удовенко та ін. – К. : Вид-во Проект Наставництва «Одна Надія», 2014. – 102 с.
4. Грицанюк В. В. Наставництво як форма підготовки дітей-сиріт до самостійного життя / В. Грицанюк // Соціальна робота у Україні: теорія і практика. – 2016. – № 3–4. – С. 44–52.

*Вікторія Логвиненко,
кандидат філософських наук, доцент
Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності*

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА В ПРОЦЕСІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ МІГРАНТІВ

Сьогодні більшість високорозвинених країн стикається з таким явищем як вплив мігрантів. Ця тенденція, меншою мірою, властива й Україні. Досвід західноєвропейських та північноамериканських країн показує, що наслідки цього явища можуть бути неоднозначними. Поряд з позитивною демографічною, економічною

динамікою, перерозподілом трудових ресурсів мають місце проблеми з соціальною адаптацією мігрантів, їх життєзабезпеченням, освітою, медичним обслуговуванням тощо. Всі ці фактори ведуть до дестабілізації суспільства. Не виключена поява міжетнічної напруги, що пов'язана з іноетнічними цінностями мігрантів, їх конфесійною приналежністю чи соціальним складом, що відрізняються від належних титульній нації. Вихідці з інших країн тяжіють до компактних поселень за етнічною ознакою, які не лише допомагають адаптуватися до життя в іноетнічному оточенні, але й працюють на підтримку та збереження своєї етнічності, культурного устрою, спілкування рідною мовою, виконання обрядів і традицій. Таким чином, вони створюють «суспільство в суспільстві», соціокультурна закритість якого нерідко контрастує з більш відкритою моделлю співтовариства, яке їх приймає [3]. В такій ситуації виникає потреба в цілеспрямованих заходах пов'язаних з сприйняттям нової культури етнічними групами, що змінили місце проживання. Тому, важливим завданням центральних та місцевих органів управління є не лише заходи направлені на задоволення соціальних потреб й економічну незалежність мігрантів, а й розробка програм, які підвищують ефективність адаптації й соціокультурної інтеграції їх в суспільство. В реалізації цього напрямку варто звернути увагу на органи соціального захисту населення, які покликані надавати допомогу у вирішенні соціальних, матеріальних, правових та ін. проблем різним групам клієнтів, в тому числі й мігрантам. Сучасні дослідники виділяють такі напрями практичної соціальної роботи з мігрантами: соціальний, соціально-психологічний, соціально-педагогічний, соціально-правовий, соціально-економічний, соціально-інформаційний, соціально-трудоий, медико-соціальний [1; 4]. Вони орієнтовані на пристосування мігрантів до нового соціуму, пов'язані, передусім, з вирішенням питання економічної самостійності, що є вкрай актуально на початкових етапах входження в нове суспільство. Проте гармонійне співжиття з місцевим населенням передбачає культурну інтеграцію, яка вимагає тривалого часу й цілеспрямованої діяльності. Тому варто доповнити практичну соціальну допомогу ще одним напрямом – соціально-культурним. Реалізація цього напрямку вимагатиме від соціальних працівників глибокого розуміння й знання феноменів національної культури як своєї так і мігрантів й вміння будувати свою професійну діяльність так, щоб відбулась

соціально-культурна інтеграція, в результаті якої вихідці з інших країн повноцінно увійдуть в нове співтовариство.

Література

1. Бандура Р. Соціальна робота з мігрантами [Електронний ресурс] / Р. Бандура // Нова педагогічна думка. 2014. № 1. С. 81–84. Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npd_2014_1_25.

2. Рюль В. О. Особливості соціальної роботи з мігрантами та їх сім'ями [Електронний ресурс] / В. О. Рюль // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота. 2015. Вип. 36. С. 159-161. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuped_2015_36_52

3. Слабінська С. В. Соціокультурна інтеграція та адаптація мігрантів у сучасній Україні: автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.03 / С. В. Слабінська ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики. К., 2010. – 20 с.

4. Технология социальной работы: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Под ред. И. Г. Зайнышева. М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2002. 240 с.

*Олександр Сердюк
к.е.н., старший науковий співробітник
Інституту економіки промисловості НАН України*

ЕНЕРГЕТИЧНА РЕВОЛЮЦІЯ ЯК ОСНОВА СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Починаючи зі стародавніх часів, енергетика відіграла важливу роль у житті суспільства, оскільки була рушійною силою для виробничих процесів. Так, на ранніх етапах становлення промисловості (до XVI ст.) основним енергоресурсом була деревина, що слугувала паливом для всіх типів термічного виробництва. Для секторів, де в основу виробничого процесу покладено енергію руху, було характерним використання енергії людських м'язів або тваринної тяги. В окремих випадках мало місце використання енергії вітру та води (млини, пилорами). Винайдення у XVIII столітті

ЗМІСТ

ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТРАНСКОРДОННОЇ БЕЗПЕКИ	4
<i>Кучик О., Мальський М.</i> Переосмислення безпекового виміру співробітництва України з державами Центральної та Східної Європи на сучасному етапі	4
<i>Тодоров І.</i> Українсько-словацьке транскордонне співробітництво в контексті сучасних безпекових викликів	7
<i>Федина С.</i> Фактор кордону у гібридній війні (український контекст)	11
<i>Лазебник Л.</i> Етичні постулати транскордонної безпеки	14
<i>Лозинський А., Нагірняк М., Балябас В.</i> Транскордонний вимір «українського питання» напередодні та в роки Першої світової війни у світлі сучасних досліджень	17
<i>Мацяк М.</i> Сучасні збройні конфлікти як транскордонна загроза безпеці держав	21
<i>Цибран Н.</i> Концептуальні підходи до вивчення конфліктів	25
<i>Соснін О., Повидиш В.</i> Юридична освіта як визначальний фактор інформаційно-комунікаційної безпеки при формуванні засад транскордонного співробітництва	29
<i>Антонишин Т.</i> Міграційні виклики сучасній системі регіональної та глобальної безпеки: історична ретроспектива та сучасний стан	35
<i>Земан І.</i> Правові засади транскордонного співробітництва України	38
<i>Шипка Р.</i> Окремі питання кібербезпеки	41
<i>Гутник В.</i> До питання кваліфікації збройного конфлікту в Україні 2014/16 та його впливу на міграційні процеси в Європі	44
<i>Гогоша О.</i> Україна–НАТО: перспектива взаємовигідної співпраці	48
<i>Поліщук К.</i> Вплив транснаціональної організованої злочинності на ерозію традиційних безпекових підходів	51
<i>Вовк Р.</i> Проблеми захисту інформаційного простору України	54
<i>Бесчекова К.</i> Міграційні потоки у ХХІ столітті та їх зв'язок з транснаціональними злочинними угрупованнями на прикладі Великобританії	58
<i>Артюхова Ю.</i> Особливості та класифікація сучасних загроз національній та міжнародній безпеці	61

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ВИМІР ТРАНСКОРДОННОЇ БЕЗПЕКИ	65
<i>Присяжнюк Ю.</i> Економічна безпека країни в умовах гібридної війни	65
<i>Горін Н.</i> Еколого-інноваційна складова транскордонного співробітництва в системі економічної безпеки держави	67
<i>Чугаєв О.</i> Ефекти величини економіки та іміджу країни для міжнародної міграції	73
<i>Черторижський В.</i> Єврорегіон як інструмент активізації транскордонного діалогу держав-сусідів	76
<i>Шибя О.</i> Розвиток співпраці Європейського Союзу і України у транспортній сфері	79
<i>Кривачук Л.</i> Деінституалізації соціальних послуг для дітей в Україні: розвиток сімейних форм влаштування дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування	83
<i>Грицанюк В. Стопець Т. З.</i> Компетентності наставника в роботі з дітьми-сиротами	86
<i>Логвиненко В.</i> Роль соціального працівника в процесі соціокультурної інтеграції мігрантів	89
<i>Сердюк О.</i> Енергетична революція як основа суспільного розвитку	91